

„Kvá-kvá!“ ozvalo sa neďaleko. Priamo pred nimi po rieke plávala kačka s káčatkami: mláďatká dobehli mamu!

Filko radostne zaštekal plavcom na pozdrav.

„Pod'me chlebíkom nakrmiť aj káčatká! Myslím, že to rybikám nebude prekážať!“

„Pod'me!“ nadšene sa usmial Leo.

Vzal niekoľko kúskov bieleho mäkkého chleba, podišiel k samému okraju vody a začal hádzať omrvinky kačkám. Spočiatku vtáky nechápali, že je to pre nich. No mama-kačka ako prvá ochutnala pochúťku, spustila zobák do vody a povedala káčatkám: „Kvá! Schvaľujem!“ A oni sa, veselo trasúc chvostíkmi, ponáhľali na hostinu. Leovi sa páčilo hádzať chlebík káčatkám. Pretekali sa v tom, ktoré z nich nájde omrvinky ako prvé. Bolo mu dokonca ľúto, že sa chlieb tak rýchlo minul!

„Nabudúce si vezmeme od babky vrecúško prosa a pôjdeme kŕmiť kačky!“ povedal Filkovi. Vtom si spomenul, že dnes ešte neobedoval! Babka už asi s obedom netrpezlivo čaká.

Chlapci sa po kúpaní tiež začali chystať domov.

Spoločná cesta cez lesík a pole ubehla deťom veselo a príjemne. Ukázalo sa, že Leo a Samko bývajú v susedstve. Dohodli sa, že sa nasledujúci deň znova stretnú a zahrajú si spolu futbal.

